

Medlemmer, der hverken kjende Fiskenes Natur eller Fiskernes Character, lade sig vildlede af Beretninger, som meget ofte have deres Kilde fra misundelige, egennyttige Beregninger, men altid see ud, som om de vare udsprungne af den eensfoldigste Oprigtighed.

Denne Anskuelse vil man finde bekræftet ved at gjenneulæse Commissionens Forhandlingsprotokol. Man vil see, at Fiskerne overalt, saasnaart de mærkede, hvor Commissionen vilde hen, sagde Ja til Alt, fordi de mærkede, at dens Medlemmer vare overordenlig hæderlige Mænd, der oprigtig stræbte efter at frigjøre Fiskerne saa meget, som deres Samvittighed tillod det, og fordi Fiskerne sagde til dem selv: „Maaksee det varer længe, inden vi faae saa megen Frihed, som disse Mænd ville skænke os. Lad os derfor snakke dem efter Munden og gaae ind paa deres Ideer, om end disse Ideer ikke stemme med vore egne.“

Men, hvad man endvidere kan overtyde sig om ved at læse Protokollen, er, at overalt, hvor Commissionen med Hensyn til Tid og Sted har gjort Indskrænkninger, der støttes ved Udsagn af Fiskerne, har Misundelsen været med i Spillet. Overalt have de fordret Frihed for dem selv og Indskrænkninger for Fiskere fra andre Dele af Fjorden; og paa denne Maade er det, Commissionen i god Tro er ført bag Lyset, og efterhaanden har ladet sig lede ind i det gamle, krogede Spor.

Denne Anskuelse om Grunden til, at det gamle System kunde holde sig saa længe, har jeg længe havt, og, hvad mere er, de forstandigste Fiskere dele den, hvilket man kan overbevise sig om ved at gjenneulæse min Protokol. Den kraftigste Støtte for min Anskuelses Rigtighed er dog leveret af en Mand, der er Medlem af Controllen ved Limfjordsfiskeriet, og som man viser den største Agtelse paa Grund af hans gode Forstand og hæderlige Opførsel. Da jeg nemlig engang i Thisted traf denne Mand i et Dieblis, da han meer end ellers var tilbøielig til fortrolige Meddelelser, og jeg sagde til ham: „Men hvad siger nu De om denne Lov?“ svarede han: „Jeg skal sige Dem, hvad jeg tænker om den. Det er min Mening, at den er opstaaet af Røvbegjærtilighed og vedligeholdes af Misundelse.“ I Sandhed, en saadan Dom af En, der meer end nogen

Anden har havt Leilighed til at gjøre sig bekendt med Forholdene ved Limfjordsfiskeriet, er slaaende, og jeg underskriver denne Dom.

Vi komme nu til Virkningerne af det foreliggende Lovsystem. Disse Virkninger maa betragtes fra et dobbelt Synspunct, nemlig: det materielle og det moralske.

De materielle Virkninger, som Loven af 1857 har frembragt, kunne kun bedømmes paa en fyldestgjørende Maade ved at eftersee de aarlige Indberetninger fra Controlløren til Indenrigsministeriet om Limfjordsfiskeriets Tilstand og Størrelse. Disse Indberetninger har jeg derfor bedt om at faae udleverede, men har kun modtaget Fiskerne for 1859—60, 1860—61, 1861—62, 1862—63 og 1863—64. Af disse fremgaaer det, at der i det første Aar fangedes Fisk for 167,943 Rd., i det andet for 151,056 Rd., i det tredje for 184,348 Rd., i det fjerde for 146,445 Rd., i det femte for 150,583 Rd.

Lage vi nu Hensyn til, at det sidste Aars Fiskeri er forstyrret en Deel ved Krigen, saa viser dog det foregaaende Aar et endnu daarligere Udbytte. Selv om 1865 allsaa skulde vise sig at være mere indbringende, vil man dog ved 5 Aars Indberetninger erfare, at Lovens materielle Virkninger have, mildest talt, været = 0.

Og nu de moralske Virkninger af denne Lov! Jeg skal ikke omtale den stagnerende Tilstand, en saadan Lovbestemmelse som den i § 35 maa bewirke, det Ruende, al Udvikling Hæmmende, som ligger i et saadant Lovbud, der slaaer en Bom for alle nye Opfindelser, for enhver fri Landsudvikling. Hvorledes er det muligt, at et saadant Lovbud, der horer hjemme i China eller et andet hermetisk afsluttet Rige, er bleven foreslaaet i et Land, der gjør Fordring paa at regnes blandt de meest civiliserede i Europa? Jeg har i foregaaende Udsnit søgt at forklare dette Phenomen, og alligevel er der Diebliske, hvori det forekommer mig fast uforklarligt, saa stridende er det med den Aand, der i vor Tid gaaer igjennem Alt, hvad Regjering og Lovgivningsmagt foretager til Landbrugets og Industriens Fremme. Som sagt, lad vore Limfjordsfiskere blive opdragede til Maskiner og Lededuffer istedetfor til frie, selvstændige Medlemmer af Samfundet; lad